

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: OT/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010602
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718010602.3

Rozhodnutie

Samosudca Okresného súdu Zvolen, JUDr. Mariana Philadelphiová, v trestnej veci obžalovaného E. G., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. februára 2019 vo Zvolene, takto

r o z h o d n u t i e :

E. G., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom R. - K., K. XXX/X,

je vinný, že

dňa 27.09.2018 v čase o 19.25 h v meste Sliač, okres Zvolen, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Daewoo Nexia, evidenčné číslo B. po ulici Československej armády v smere jazdy k obci Kováčová, kde na ulici Československej armády na autobusovej zastávke bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Sliač, bol podrobený dychovej skúške elektronickým meračom AlcoQuant 6020, kde jeho dychová skúška dňa 27.09.2018 o 19.30 h bola s výsledkom 0,00 mg/l, avšak javil použitie iných látok a následne v čase o 19.34 h sa na vyzvanie policajta odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

t e d a

odmietol sa podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., súd obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Súd záruku za ďalšie správanie a nápravu obžalovaného Juraja Diechu, nar. XX.XX.XXXX, poskytnutú matkou obžalovaného L. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., K. XXX/X, zo dňa 15.11.2018, neprijíma.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala pod č. 2Pv 374/18/6611 - 4 dňa 29.09.2018 na Okresný súd Zvolen obžalobu na E. G., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov a prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný E. G. vo vzťahu ku skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu, urobil vyhlásenie, že je nevinný. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v daný deň 27.09.2018 bol zastavený hliadkou polície. Policajti pristúpili k jeho autu a žiadali od neho doklady, pričom jeden z policajtov sa ho opýtal, či je ochotný podrobiť sa dychovej skúške, čomu on následne vyhovel. Policajti sa ho vzápätí opýtal, či je ochotný ísť na krv, čo on neodmietol opýtajúc sa, či sa niečo stalo a prečo by mal ísť na krv. Tú istú otázku mu policajti položil znovu s upozornením, že môže byť zadržaný. Poprel, že by v čase skutku alebo pred ním požil návykovú látku. Pripustil, že v minulosti bol „pozitívny“, avšak problém s omamnými látkami nemal. Pred štyrmi alebo piatimi rokmi bol evidovaný u psychiatra. Keď mu policajti pri výkone kontroly oznámil, že ho zadržia, zostal v šoku. Od toho okamihu už policajtom nepovedal nič. V inkriminovaný večer išiel motorovým vozidlom od kamaráta za bratrancom. Taktiež uviedol, že v čase skutku bol nezamestnaný a dlhodobo sa lieči na chrbticu. V ďalšom priebehu výsluchu obžalovaný v reakcii na položené otázky odmietol vypovedať.

Svedok Bc. H. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná v súvislosti s výkonom práce policajta, nakoľko v obci Sliač je obžalovaný známou osobu. V inkriminovaný deň 27.09.2018 do druhého dňa 28.09.2018 spolu so svedkom Mgr. D. O. vykonávali nočnú hliadkovú službu v služobnom obvode Obvodného oddelenia PZ Sliač, on ako člen hliadky a svedok H.. D. O. ako veliteľ hliadky. V ten deň získali z dôverníckej siete poznatok o tom, že obžalovaný by mal byť pod vplyvom návykových látok a pohybuje sa po meste Sliač. Z uvedeného dôvodu po spozorovaní motorového vozidla obžalovaného, bolo toto predpísaným spôsobom zastavené za pomoci svetelnej signalizácie služobného vozidla v meste Sliač na ulici Československej armády pri autobusovej zastávke. Po prekontrolovaní dokladov bol obžalovaný ako vodič vyzvaný k podrobeniu sa dychovej skúške na zistenie alkoholu, čomu tento vyhovel. Dychová skúška bola vykonaná s negatívnym výsledkom. Ďalej svedok uviedol, že obžalovaný ako vodič javil známky požitia návykových látok, čo bolo počuť aj na jeho spomalenej reči a mal začervenané oči. Odber krvi na zistenie, či pred jazdou požil návykové látky, obžalovaný odmietol, hoci ho svedok H.. D. O. o následkoch odmietnutia poučil. Ako konkrétne ho poučil, si už nepamätal. Obžalovaného na vyšetrenie k lekárovi H.. E. O. následne sprevádzala hliadka Pohotovostnej motorizovanej jednotky Banská Bystrica. Nevedel uviesť, v akom zdravotnom stave bol obžalovaný v čase vykonávanej kontroly. Vo vzťahu k výpovedi z prípravného konania svedok uviedol, že vzhľadom na odstup času si už nepamätá, ako vypovedal pôvodne. Napriek tomu poukázal na svoju prvú výpoveď ako aj na úradný záznam spísaný o skutku.

Svedok H.. D. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná z prejednávaneho prípadu. V inkriminovaný deň 27.09.2018 do druhého dňa 28.09.2018 spolu so svedkom Bc. H. A. vykonávali nočnú hliadkovú službu v služobnom obvode Obvodné oddelenie PZ Sliač, on ako veliteľ hliadky a svedok Bc. H. A. ako člen hliadky. Z dôverníckej siete získali poznatok o tom, že obžalovaný by mal byť pod vplyvom návykových látok a pohybuje sa po meste Sliač. Podotkol, že zo svojej praxe má skúsenosti s osobami, ktoré sú pod vplyvom alkoholických nápojov a návykových látok. K okolnostiam skutku uviedol, že obžalovaný po zastavení jeho motorového vozidla javil známky použitia návykových látok, mal lesklé oči, nekoordinované pohyby a pomalšie tempo. Vyzval ho preto k odberu krvi, čo obžalovaný odmietol. Obžalovaného vtedy poučil, že keď sa odberu odmietne podrobiť, bude trestne stíhaný. Taktiež ho dotazoval aj na požitie návykových látok pred jazdou. Nepamätal si už, ako sa k

tomu obžalovaný vyjadril. Po obmedzení osobnej slobody a prevezení na Obvodné oddelenie PZ Sliač už obžalovaný nekomunikoval, nespolupracoval. V ten deň bol predvedený pred lekára, nakoľko je to podmienka umiestnenia do cely policajného zaistenia. V čase, keď boli s obžalovaným na Obvodnom oddelení PZ Sliač, obžalovaný nepožadoval, že sa chce podrobiť odberu krvi. Na doplnenie svojej výpovede tiež uviedol, že voči obžalovanému boli použité aj donucovacie prostriedky - putá, a to v čase, keď bola robená eskorta z Obvodného oddelenia PZ Sliač na Okresný dopravný inšpektorát Zvolen. Zmienil sa aj o tom, že so svedkom Bc. H. A. boli riešení Inšpekciou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, kedy obžalovaný v sťažnosti podanej voči nim okrem iného namietal, že by pred jazdou požil návykové látky.

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi, a to s úradným záznamom na úseku cestnej dopravy zo dňa 27.09.2018 (č. l. 24 - 25), s potvrdením o dychovej skúške (č. l. 26), s úradným záznamom Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, Obvodné oddelenie PZ Sliač č. ORPZ-ZV-OPP4-49/081/2018 zo dňa 27.09.2018 (č. l. 28), s potvrdením o zadržaní vodičského preukazu (č. l. 29), s evidenčnou kartou vozidla (č. l. 31), s lekárskou správou MUDr. E. O. (č. l. 53), s listom matky obžalovaného L. G. (č. l. 64 - 65) a so správami o výsledku prešetrenia sťažností obžalovaného a jeho matky L. G. (č. l. 82a a č. l. 86).

Z úradného záznamu na úseku cestnej dopravy zo dňa 27.09.2018 vypracovaného svedkom L. H. A., Obvodné oddelenie PZ Sliač vyplýva, že obžalovaný ako vodič osobného motorového vozidla značky Daewoo Nexia, evidenčné číslo B.I sa po zastavení na ulici Československej armády v meste Sliač dňa 27.09.2018 v čase o 19.34 h pri kontrole odmietol podrobiť lekárskej vyšetreniu a odberu biologického materiálu na zistenie prítomnosti návykových látok v organizme. Z listinného dôkazu tiež vyplýva, že u obžalovaného bolo vykonané vyšetrenie na zistenie alkoholu prístrojom typu AlcoQuant 6020 plus s výslednou nameranou hodnotou 0,00 mg/l. Obžalovaný po odmietnutí vyšetrenia odberom krvi následne lekárske vyšetrenie nežiadal. Obžalovaný bol poučený aj o tom, že ak sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, dopúšťa sa trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona. S obsahom spísaného záznamu bol oboznámený svedok H. D. O., ako aj obžalovaný, ktorý však záznam odmietol podpísať. Zo záverov úradného záznamu tiež vyplýva, že obžalovanému bola obmedzená osobná sloboda podľa § 85 ods. 2 Tr. poriadku. Výsledok dychovej skúšky dokumentuje potvrdenie z prístroja AlcoQuant 6020 plus s nameranou hodnotou 0,00 mg/l. Predmetné potvrdenie obsahuje tiež poznámku o tom, že obžalovaný ho odmietol podpísať. Priebeh skutku ako aj postup policajtov hliadkovej služby v služobnom obvode Obvodného oddelenia PZ Sliač v zložení Bc. H. A. a H. D. O. je totožne popísaný aj v úradnom zázname Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, Obvodné oddelenie PZ Sliač č. ORPZ-ZV-OPP4-49/081/2018 zo dňa 27.09.2018 spísanom obidvoma policajtmí.

Obžalovaný je držiteľom osobného motorového vozidla značky Daewoo Nexia TF19Y červenej farby, evidenčné číslo B., rok výroby 1996. Vodičské oprávnenie mu bolo udelené dňa 24.11.2009. Počas vykonávania kontroly dňa 27.09.2018 bol obžalovanému vodičský preukaz zadržaný v čase o 19.10 h. Potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu obžalovaný odmietol podpísať.

Z lekárskej správy všeobecného lekára H. E. O., Nemocnica Zvolen, a.s., so sídlom Kuzmányho nábrežie 28, Zvolen vyplýva, že obžalovaný sa v sprievode príslušníkov Policajného Zboru podrobil vyšetreniu dňa 28.09.2018 v čase o 00.14 h. Na predmetnom vyšetrení obžalovaný poprel užitie psychoaktívnych látok, udával polyformné ťažkosti, bolesť celého tela, nevedel zdvihnúť ruky, boleli ho nohy. Obžalovaný tiež uviedol, že má dlhodobu bolesť a ťažkosti pri chôdzi. V priebehu vyšetrenia bol obžalovaný pri vedomí, spolupracoval a udával, že je v šoku. Z hľadiska objektívneho nálezu bolo konštatované, že obžalovaný je bez významného patologického nálezu a bolesti ani ťažkosti na horných končatinách sa nedajú vysvetliť fyzikálnym nálezom. Lekár prijal záver, že obžalovaný môže byť umiestnený v cele policajného zaistenia.

Matka obžalovaného L. G. dňa 15.11.2018, v štádiu konania po podaní obžaloby, ponúkla záruku za správanie sa obžalovaného v záujme toho, aby obžalovanému nebol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Uviedla, že je starobnou dôchodkyňou, poberá pravidelné dávky vo výške 297 € mesačne, je odkázaná na pomoc obžalovaného - svojho syna, okrem ktorého nikoho iného nemá. Obžalovanému navrhla uložiť alternatívny trest.

Z oznámenia o stave prešetrenia sťažnosti Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici č. KRPZ-BB-OKS-Sŕ-97/2018 zo dňa 07.01.2018 vyplynulo, že obžalovaný a matka obžalovaného L. G. v sťažnostiach podaných na Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici namietali postup a nevhodné správanie sa svedkov - policajtov zaradených na Obvodnom oddelení PZ v Sliachi počas kontroly dňa 27.09.2018. Prešetrením sťažnosti, v ktorej bol namietaný postup policajtov pri kontrole obžalovaného bolo zistené, že policajti dňa 27.09.2018 v čase o 19.25 h predpísaným spôsobom zastavili osobné motorové vozidlo značky Daewoo Nexia, evidenčné číslo B., po výzve vykonali u obžalovaného dychovú skúšku na zistenie alkoholu v krvi, výsledok ktorej bol negatívny, obžalovaného následne vyzvali podrobiť sa lekárskeho vyšetreniu na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok v organizme, čo obžalovaný odmietol. Obžalovanému bola v zmysle § 85 ods. 2 Tr. poriadku v čase o 19.34 h obmedzená osobná sloboda a bol eskortovaný na Obvodné oddelenie PZ Sliach. Pred vykonaním eskorty bolo využité oprávnenie podľa § 22 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom Zbore a počas nej boli v súlade s § 51 ods. 1 písm. c) zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom Zbore u obžalovaného použité putá. Bol prijatý záver, že postupom policajtov nedošlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov ani interných predpisov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, keď kontrola osoby obžalovaného bola policajtmí vykonaná zákonným spôsobom. Prešetrením sťažnosti, v ktorej bolo namietané nevhodné správanie sa policajtov počas výkonu kontroly, umiestnenia obžalovaného do vyhradeného priestoru a jeho eskorty bolo konštatované, že kontrola osoby obžalovaného bola vykonávaná vo večerných hodinách v čase o 19.25 h za zníženej viditeľnosti a na mieste, kde nie je umiestnené verejné osvetlenie. Na základe uvedeného bola námietka obžalovaného o úmyselnom a neustálom oslepaní vyhodnotená ako nedôvodná a neopodstatnená. Námietky týkajúce sa nevhodného správania sa policajtov voči obžalovanému ako aj vyjadrenia policajtov nebolo možné spätne hodnoverne overiť, nakoľko priebeh umiestnenia obžalovaného do vyhradeného priestoru a jeho eskorta dňa 27.09.2018 neboli dokumentované formou použiteľného zvukového a obrazového záznamu. V záveroch prešetrenia sťažností bolo poukázané na lekársku správu H. E. O., z obsahu ktorej vyplýva, že bolesti a ťažkosti obžalovaného na horných končatinách sa nedali vysvetliť fyzikálnym nálezom, ťažkosti na dolných končatinách sú dlhodobé, bez aktuálneho zhoršenia a jeho zdravotné komplikácie nemali súvis s konaním príslušníkov Policajného zboru a rovnako neboli následkom použitia donucovacích prostriedkov. Bol prijatý záver, že skutočnosti týkajúce sa nevhodného správania policajtov dňa 27.09.2018 zostali v polohe tvrdenia obžalovaného voči tvrdeniam policajtov Obvodného oddelenia PZ v Sliachi.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s ďalšími listinnými dôkazmi, a to so správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen (č. I. 70), s evidenčnou kartou vodiča (č. I. 36 - 38), s evidenciou priestupkov (č. I. 39 - 41), s odpisom z registra trestov (č. I. 42 - 43) s uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 2Pp/64/2015 zo dňa 09.11.2018, právoplatným dňa 27.11.2018 (č. I. 79).

Z uvedených listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný je nezamestnaný, zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Obžalovaný bol viackrát postihovaný za priestupky na úseku cestnej premávky s uložením pokuty od 10 € do 40 €. V súvislosti s dopravnou nehodou dňa 03.07.2006 a dňa 07.09.2007 mu bola uložená pokuta vo výške po 82,98 € a v obidvoch prípadoch aj zákaz činnosti v trvaní 12 mesiacov. Za dopravnú nehodu zo dňa 15.09.2013 mu bola uložená pokuta vo výške 400 € a zákaz činnosti v trvaní 24 mesiacov. V roku 2014 bol obžalovanému odobratý vodičský preukaz z dôvodu nepodrobenia sa preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti vo vzťahu k alkoholu. Bol mu vydaný 06.08.2015.

Z evidencie priestupkov je zistiteľné, že obžalovaný bol priestupkovo postihovaný dokopy 8 - krát (2x v roku 2013, 1x v roku 2014, 1x v roku 2017 a 4x v roku 2018). Súдне trestaný bol 8 - krát, z toho v troch prípadoch sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Prejednávaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/79/2013 zo dňa 04.11.2013, právoplatného dňa 13.05.2014 pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov do 15.11.2018 (po započítaní skúšobnej doby podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/109/2013 zo dňa 15.10.2013). Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/157/2014 zo dňa 14.01.2015, právoplatným dňa 25.02.2015 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého trestu bol podmienenčne prepustený dňa 02.07.2015 uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 2Pp/64/2015 s určením skúšobnej doby s probačným dohľadom v trvaní

3 rokov. Unesením Okresného súdu Martin sp. zn. 2Pp/64/2015 zo dňa 09.11.2018, právoplatným dňa 27.11.2018 bolo rozhodnuté, že obžalovaný sa osvedčil a trest bol vykonaný dňom podmieneného prepustenia 02.07.2015.

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach, tak ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku, a priebeh žalovaného skutku mal preukázaný tak, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku.

Na obžalovaného bola podaná obžaloba pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona. V prvom rade je potrebné uviesť, že fyzická osoba naplní znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu takým konaním, kedy sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti, pri ktorých by mohla ohroziť život, zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu za účelom zistenia, či nie je ovplyvnená návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jej zdravie. Týmto konaním je naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu. Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie páchatela.

Obžalovaný E. G. je zo žalovaného skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkov - policajtov L.. H. A. C. H.. D. O., ale aj listinnými dôkazmi, najmä lekárskou správou všeobecného lekára H.. E.Á. O.. Výpoveď svedkov ohľadom rozhodujúcich okolností skutku (kedy sa skutok stal, kto bol jeho páchatelom a ako prebiehal skutkový dej), je v absolútnom súlade s úradnými záznamami, ktoré boli spísané o priebehu policajnej kontroly a taktiež so závermi, ktoré po vyšetrení obžalovaného bezprostredne pred jeho umiestnením v cele policajného zaistenia prijal lekár H.. E. O.. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obžalovaný sa pri výkone činnosti (vedení osobného motorového vozidla) odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu za účelom zistenia, či nie je ovplyvnený návykovou látkou. Uvedené zistenia vyplývajú z výpovedí svedkov A. C. O., ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaný sa síce podrobil dychovej skúške s negatívnym výsledkom, avšak po výzve k absolvovaniu odberu krvi alebo iného biologického materiálu sa obžalovaný tomuto úkonu podrobiť odmietol, a to aj napriek tomu, že bol upozornený na trestnoprávne následky spojené s neuposluchnutím výzvy.

Skutočnosti uvedené svedkami na hlavnom pojednávaní potvrdzuje aj úradný záznam na úseku cestnej dopravy zo dňa 27.09.2018, z obsahu ktorého nepochybne vyplýva, že obžalovaný sa pri výkone kontroly odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu a odberu biologického materiálu na zistenie prítomnosti návykových látok v organizme. Obsahom lekárskej správy MUDr. E. O. mal súd preukázané, že obžalovaný svoj odmietaný postoj nezmenil ani počas lekárskeho vyšetrenia v ambulancii všeobecného lekára, kde odber krvi napokon neabsolvoval.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní obhajoval tým, že v daný večer po zastavení policajtmi zostal v šoku. Odber krvi neodmietol, avšak pýtal sa, prečo by tak mal urobiť, keď návykovú látku nepožil. Obhajoba obžalovaného poukazovala aj na to, že policajti pri výkone kontroly nepostupovali v súlade s ustanoveniami Zákona č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzkovaní protialkoholických záchytných izieb, keď obžalovaný nebol poučený a vyzvaný k odberu krvi v súlade s ustanoveniami tohto zákona.

V prvom rade súd považoval za potrebné poukázať na to, že obžalovaný v prípravnom konaní odmietol vypovedať, avšak v priebehu trestného konania po podaní obžaloby v písomných podaniach tvrdil, že policajti pri kontrole jeho osoby nepostupovali zákonne, nepoučili ho spôsobom, ktorý predpokladajú platné právne predpisy, nevhodne sa k nemu správali a spôsobili mu zranenia. Uvedené námietky obžalovaného boli aj obsahom jeho sťažnosti na postup policajtov, ktorú adresoval Okresnému riaditeľstvu PZ vo Zvolene a Krajskému riaditeľstvu PZ v Banskej Bystrici. V kontraste s uvedeným spôsobom obhajoby bola samotná výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kde sa obžalovaný k priebehu výkonu kontroly v zásade ani nevedel vyjadriť, obmedzil sa na tvrdenie, že odber krvi neodmietol, ale „bol v šoku“ a vo vzťahu k otázkam, ktoré mu boli na hlavnom pojednávaní následne kladené, odmietol vypovedať. Na podporu svojich tvrdení navrhol vykonať dôkaz výsluchom lekára H.. E. O.. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že uvedené tvrdenia obžalovaného boli spoľahlivo vyvrátené jednak svedeckými výpoveďami Bc. H. A. C. H.. D. O. ale aj úradnými záznamami o priebehu služobného zásahu, v ktorých je zadokumentované, že obžalovaný odber krvi odmietol a o lekárske vyšetrenie už následne nežiadal. Skutočnosť, že by sa obžalovaný odberu krvi podrobil, nevyplývala ani z obsahu lekárskej správy MUDr. E. O.. Okrem iného, samotný obžalovaný po otázkach súdu, k akým skutočnostiam sa má menovaný lekár na hlavnom pojednávaní vyjadriť, na výsluchu tohto lekára následne netrval. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd preto obhajobu obžalovaného považoval za účelovú, sledujúcu snahu vyhnúť sa trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum.

Pokiaľ obhajoba namietala porušenie zákona pri výkone služobného zákroku policajtov v inkriminovaný večer 27.09.2018, súd poukazuje na to, že oprávnenie príslušníkov Policajného Zboru v rámci svojej pôsobnosti vyzvať osobu na vyšetrenie na zistenie alkoholu alebo iných návykových látok výslovne vyplýva z ust. § 5 ods. 1 Zákona č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzkovaní protialkoholických záchytných izieb (ďalej len „zákon č. 219/1996 Z. z.“). Pokiaľ ide o vyšetrenie na prítomnosť omamných a psychotropných látok, v súlade s ust. § 5 ods. 4 písm. a) a ust. § 5 ods. 7 písm. b) zákona č. 219/1996 Z. z. sa takéto vyšetrenie vykonáva najprv orientačným psychomotorickým vyšetrením a následným lekárske vyšetrením spojeným s odberom a laboratórnym vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Lekárske vyšetrenie sa vykoná vždy (aj bez predchádzajúceho orientačného psychomotorického vyšetrenia), ak o tom rozhodne policajný orgán a vyzve kontrolovanú osobu na vyšetrenie na zistenie omamných látok alebo psychotropných látok.

K obhajobným námietkam obžalovaného je v kontexte uvedeného potrebné uviesť, že službukonajúci policajti postupovali v súlade so zákonom, keď majú dôvodné podozrenie o tom, že obžalovaný ako vodič pred jazdou motorovým vozidlom alebo počas nej požíval návykovú látku, vyzvali tohto na vyšetrenie na zistenie návykových látok. Svedecké výpovede policajtov preukazujú, že kontrola osoby obžalovaného bola vykonaná vo večerných hodinách, v čase po 19.00 h a za zníženej viditeľnosti. Za splnenie podmienky orientačného vyšetrenia obžalovaného bolo preto možné považovať práve použitie svetelného zdroja, ktoré okrem iného slúži aj na stotožnenie páchatel'a. Práve po vizuálnom zhladaní obžalovaného policajti zhodne potvrdili, že obžalovaný mal lesklé oči, robil nekoordinované pohyby a mal pomalšie tempo. Ako je už uvedené vyššie, obžalovaný bol práve na základe prvotného vzhladnutia (orientačného vyšetrenia) vyzvaný na odber krvi. Porušenie zákona alebo iných interných predpisov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v neposlednom rade nebolo zistené ani prešetrením sťažností obžalovaného a jeho matky L. G. Krajským riaditeľstvom PZ v Banskej Bystrici, v konaní vedenom pod sp. zn. KRPZ-BB-OKS-Sť-97/2018. Majúc k dispozícii všetky uvedené dôkazy, súd v postupe policajtov pri vykonávaní kontroly obžalovaného nevzhladol žiadny rozpor so zákonom.

Nad rámec uvedeného, skutkové okolnosti trestnej veci, na ktoré v záverečnej reči poukazovala obhajoba nie sú totožné s prejednávanou vecou. Obžalovaný nebol vyzvaný, aby sám podpísal prehlásenie o tom, že žiada odber krvi a k uvedenému úkonu nebol nijakým spôsobom nútený. Z vykonaných dôkazov tak možno prijať bezpečný záver o tom, že obžalovaný bol na odber krvi vyzvaný zákonným spôsobom, avšak uvedený úkon odmietol bez splnenia podmienky, že by tým bolo ohrozené jeho zdravie. Voči obžalovanému je preto možné vyvodit' trestnoprávnu zodpovednosť založenú na ne-rešpektovaní výzvy policajta.

Obhajoba poukazovala okrem iného aj na to, že obžaloba trpí dôkaznou núdzou, nakoľko výpovede svedkov - policajtov v prípravnom konaní sú dôkazmi nezákonnými, keď zápisnice o výsluchu sú

formulárové a obsahujú totožné tvrdenia. S argumentáciou obhajoby o tom, že výsluchy svedkov A. C. O. v prípravnom konaní neboli vykonané spôsobom predpokladaným v ust. § 131 a nasl. Tr. poriadku sa súd na jednej strane stotožnil. Na strane druhej ale zdôrazňuje, že pokladom pre jeho rozhodnutie o vine obžalovaného boli výpovede týchto svedkov učinené na hlavnom pojednávaní. Práve výsluchom obidvoch svedkov na hlavnom pojednávaní boli zhojené nedostatky v ich výpovediach z prípravného konania. Uvedené je navyše v súlade so zásadou bezprostrednosti trestného konania v zmysle ust. § 2 ods. 19 Tr. poriadku, ktorý určuje, že pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní tak podľa názoru súdu spoľahlivo a bezpečne vyvrátili obhajobu obžalovanému. Súd svedeckým výpovediam policajtov uveril a tieto vyhodnotil ako pravdivé, obzvlášť, keď boli v dobrom súlade s listinnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností mal súd vinu obžalovaného z prejednávaneho skutku jednoznačne preukázanú bez možnosti v akejkolvek rozumnej miere o nej pochybovať.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku, obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete rozsudku naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, keď sa pri výkone činnosti (vedení osobného motorového vozidla) odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Inou činnosťou v zmysle ust. § 289 ods. 2 Tr. zákona treba bezpochyby rozumieť aj riadenie motorového vozidla, ako činnosti, výkon ktorej vyžaduje sústredenú pozornosť, schopnosť správne vnímať a pohotovo reagovať na vzniknutú situáciu, pričom aj menšie oslabenie týchto schopností vplyvom návykovej látky vyvoláva možnosť ohrozenia zákonom chránených záujmov.

Pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanému, súd v intenciách § 34 Tr. zákona v spojení s § 38 Tr. zákona vyhodnotil všetky okolnosti prípadu, ako aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd prihliadol na skutočnosť, že ide o páchatela, ktorý bol viackrát súdne trestaný aj priestupkovo postihovaný. Obžalovaný nemá zabezpečený žiaden legálny zdroj príjmu a je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Pri určovaní druhu trestu prichádzalo u obžalovaného do úvahy uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody s poukazom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zákona, keďže súdeného skutku sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/79/2013 zo dňa 04.11.2013, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov do 15.11.2018 (po započítaní skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/109/2013 zo dňa 15.10.2013).

Pri určovaní výmery trestu prihliadol súd aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Obžalovanému priťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zákona). Nepoľahčovalo mu nič. Za situácie, kedy priťažujúce okolnosti boli v prevahe nad poľahčujúcimi okolnosťami v pomere 0:1 sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby za predmetný trestný čin s poukazom na ust. § 38 ods. 4, ods. 8 Tr. zákona zvýšila o jednu tretinu a rozhodujúcou trestnou sadzbou bola sadzba v rozmedzí od 4 mesiacov do 12 mesiacov.

Obžalovanému súd potom uložil trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby, vo výmere 10 (desať) mesiacov. Zohľadnil pritom kriminogénne sklony obžalovaného, ktorý sa opakovane dostáva do rozporu so zákonom. Osobitne súd považoval za potrebné zdôrazniť, že obžalovaný opakovanú možnosť na nápravu nevyužil a doposiaľ si dostatočne neuvedomil protiprávnosť svojho konania a jeho následky. V tejto súvislosti vzal súd do úvahy aj samotný postoj obžalovaného ku skutku počas celého trestného konania, kedy v žiadnom štádiu tohto konania neprijal akékoľvek osobnú zodpovednosť za trestný čin, neprejavila sa uňho úprimná ľútosť a vo vzťahu k svojej osobe ani čiastočne neprijal kritický postoj, ktorý by jeho ľútosť nad spáchaním trestného činu aspoň indikoval. O ľahostajnom prístupe obžalovaného k dodržiavaniu právnych noriem svedčí aj fakt, že predmetného skutku sa dopustil v pomerne krátkej dobe po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu

trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/157/2014 zo dňa 14.01.2015 a navyše v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/79/2013 zo dňa 04.11.2013. Uložený trest odňatia slobody je tak podľa názoru súdu primeraný a spravodlivý. Práve izolácia obžalovaného od ostatných členov spoločnosti bude mať na obžalovaného prevýchovný účinok v zmysle vedenia riadneho života a vyvarovania sa trestnej činnosti. Takýto trest zároveň ochráni spoločnosť pred obžalovaným, odradí ostatných od páchania trestných činov a dostatočným spôsobom vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže obžalovaný sa trestného činu dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd mu zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil aj trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Pri výmere uvedeného druhu trestu súd prihliadol na viaceré priestupkové postihy obžalovaného na úseku dopravy ako aj uložené zákazy činnosti, ktoré u obžalovaného evidentne neboli dostatočnou motiváciou dodržiavať pravidlá cestnej premávky.

Záruku matky obžalovaného L. G. za ďalšie správanie obžalovaného a jeho nápravu súd neprijal, nakoľko u obžalovaného aj vzhľadom na zákonom ustanovenú zásadu „zákazu podmienky na podmienku“ bolo potrebné pôsobiť nepodmieneným trestom odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2)
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.